Nejvyšší soud, přezkoumav trestní věc proti A., obžalovanému pro zločin zpronevěry atd., zmateční stížnost obžalovaného zčásti odmítl, zčásti zamítl.

Důvody:

Proti rozsudku soudu prvé stolice, kterým byl obžalovanému A. vyměřen úhrnný trest a kterým bylo rozhodnuto o podmíněném odsouzení, uplatnil obžalovaný A. zmateční stížnost na základě § 385, č. 2 tr. ř. pro nepovolení podmíněného odkladu výkonu trestu.

V provedení zmateční stížnosti stěžovatel dovozuje, že mu v souzeném případě přísluší proti výroku o nepovolení podmíněného odsouzení ve smyslu § 7, odst. 3 z. č. 562/1919 Sb. z. a n. i právo odvolání a zmateční stížnosti a nikoli ve smyslu § 518 tr. ř. jen právo zmateční stížnosti.

Tento názor zmateční stížnosti je mylný.

Napadeným rozsudkem byl vyměřen stěžovateli úhrnný trest a ve smyslu § 6, č. 4, věta druhá zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. bylo rozhodnuto i o podmíněném odsouzení.

Proti rozsudku o úhrnném trestu je podle § 518, předposl. odst. tr. ř. přípustná jen zmateční stížnost k nejvyššímu soudu.

Podle § 7, odst. 3 zák. čís. 562/1919 Sb. z. a n. je výrok o podmíněném odkladu výkonu trestu podroben týmž opravným prostředkům jako výrok o trestu, k němuž se výrok o podmíněném či nepodmíněném odsouzení vztahuje.

Proto v souzeném případě, ve kterém při vyměření úhrnného trestu bylo rozhodnuto i o podmíněném odsouzení, lze výrok o podmíněném odkladu výkonu trestu napadati jen zmateční stížností k nejvyššímu soudu.

Byl proto opravný prostředek obžalovaného i v té části, kterou stěžovatel označuje za odvolání a jako takové provádí, považován za zmateční stížnost a jako takový vyřízen, neboť nesprávné označení opravného prostředku není na závadu jeho věcnému přezkoumání (§ 30, odst. 2 por. nov.).

Čís. 6154.

K § 464 tr. p.

Počítanie lehoty k žiadosti o navrátenie v predošlý stav pre zameškanie lehoty k podaniu zmätočnej sťažnosti.

(Rozh. zo dňa 8. marca 1938, Zm III 426/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre zločin krádeže odmietol žiadosť obžalovaného o navrátenie v predošlý stav.

Dôvody:

Obžalovaný podal proti rozsudku vrchného súdu vyhlásenému v jeho prítomnosti na odvolacom hlavnom pojednávaní dňa 15. júla 1937 zmätočnú sťažnosť a doručenie rozsudku nežiadal.

Na to dňa 16. júla 1937 podal prostredníctvom správy väznice krajského súdu v N. prevedenie zmätočnej sťažnosti adresované krajskému súdu v N., ku ktorému došlo dňa 20. júla 1937. Krajský súd postúpil prevedenie zmätočnej sťažnosti vrchnému súdu, u ktorého malo byť podané, dňa 25. augusta 1937 a tam došlo dňa 26. augusta 1937.

V dôsledku toho najvyšší súd prevedenie zmätočnej sťažnosti odmietol ako opozdené.

Obžalovaný podal dňa 30. decembra 1937 (podľa poštového razítka) priamo u najvyššieho súdu žiadosť o navrátenie v predošlý stav, v ktorej uviedol, že bez jeho viny zavinením správy väznice a krajského súdu došlo jeho prevedenie zmätočnej sťažnosti k vrchnému súdu pozde.

Podľa § 464 tr. p. treba žiadosť o navrátenie v predošlý stav najpozdejšie do ôsmich dní po zániku prekážky prejaviť do zápisnice alebo písomne podať u súdu, u ktorého mal byť vykonaný opominutý úkon.

Poneváč obžalovaný sa dozvedel o tom, že mal prevedenie zmätočnej sťažnosti podať u vrchného súdu, dňa 25. októbra 1937, kedy mu krajský súd vyhlásil a doručil usnesenie najvyššieho súdu, uplynula lehota k podaniu žiadosti o navrátenie v predošlý stav dňom 2. novembra 1937.

Keď však žiadosť bola podaná u súdu teprv dňa 30. decembra 1937, tedy po uplynutí osemdňovej lehoty zákonom stanovenej, je žiadosť o navrátenie v predošlý stav opozdená a bola z toho dôvodu odmietnutá.

Čís. 6155.

Utiekol-li vinník z Československej republiky, aby unikol odvodnej povinnosti, spáchal prečin podľa § 44 zákona čís. 193/1920 Sb. z. a n. tam (§ 16, odst. 1 tr. p.), kde prekročil hranice republiky.

Jestliže pachateľ padelal verejnú listinu (občiansku legitimáciu) v oblasti trestného práva bývalého rakúskeho (v zemiach historických), použil jej však teprve na území platnosti trestného práva bývalého uhorského (na Slovensku), bol trestný čin (§ 391 tr. zák.) spáchaný na tomto území a k trestnému pokračovaniu je podľa § 16, odst. 1 tr. p. príslušný onen krajský súd v jeho oblasti, v obvode ktorého upotrebil vinník padelanej listiny takým spôsobom, že z toho vznikla alebo mohla vzniknúť niekomu právna ujma.

(Rozh. zo dňa 8. marca 1938, Nd IV 10/38.)